

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/74/2016
Identifikačné číslo spisu:	2113010266
Dátum vydania rozhodnutia:	08.11.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2113010266.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Martina Piovarsyho a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci obvineného J. L., na neverejnom zasadnutí 8. novembra 2017, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi v spolupáchateľstve podľa §§ 20, 172 ods. 1 písm. b/, c/, 3 písm. c/ Tr. zák. a iné, v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava, sp. zn. 6 T 15/2013, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 19. septembra 2013, sp. zn. 6 To 57/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. L. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 18. apríla 2013, sp. zn. 6 T 15/2013, bol dovolateľ uznaný za vinného v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie alebo obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom v zmysle §§ 20, 172 ods. 1 písm. b/, c/, 3 písm. c/ Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

1/ 3. mája 2012 v presne nezistenom čase a na nezistenom mieste v Českej republike po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ neustálenými osobami si zadovážil sušinu rastliny rodu Cannabis za účelom jej dovozu na presne nezistené miesto v Slovenskej republike, následne v čase o 16.00 hod 3. mája 2012 pri vstupe na územie Slovenskej republiky na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia e. č. R.-H. bol kontrolovaný príslušníkmi Kriminálneho úradu Finančnej správy Bratislava, kde v colnom priestore hraničného prechodu Brodské na diaľnici D2-dovoz, služobný pes na vyhľadávanie omamných a psychotropných látok označil prítomnosť týchto látok v batožinovom priestore tohto vozidla, následnou prehliadkou vozidla bola zaistená nylonová taška s obsahom troch kusov hermeticky uzavretých čiernych plastových vriec s rozmermi 80 x 50 cm s obsahom rastlinnej sušiny, pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, sp. zn. PPZ-KEU-BA-EXP-2012/6359, čierne plastové vrece označené ako stopa č. 1/1 obsahovalo upotrebitelné sušené

konope s hmotnosťou 3589,81 g s obsahom účinnej látky 5,4 % hmotnostných čo zodpovedá minimálne 18.428 obvykle jednorazovým dávkam omamnej látky v celkovej hodnote najmenej 31.327,60 €, čierne vrece zaistené ako stopa č. 2/1 obsahovalo upotrebitelné sušené konope s hmotnosťou 2.598,04 g, s obsahom účinnej látky 6,4 % hmotnostných čo zodpovedá minimálne 5.543 obvykle jednorazovým dávkam omamnej látky v hodnote najmenej 9.423,10 € a čierne plastové vrece zaistené ako stopa č. 3/1 obsahovalo upotrebitelné sušené konope s hmotnosťou 2.504,28 g, s obsahom účinnej látky 7,3% hmotnostných čo zodpovedá minimálne 6.094 obvykle jednorazovým dávkam omamnej látky v hodnote najmenej 10.359,80 €, ktorých celková hodnota predstavuje sumu najmenej 51.110,5 €, pričom rastliny rodu Cannabis sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

2/ od presne nezisteného obdobia až do 3. mája 2012 na neznámom mieste a nezisteným spôsobom si zabezpečil falošný občiansky preukaz č. P. XXXXXX na meno T. Q., nar. XX. T. XXXX, trvale bytom Q. - C., ul. B. T. D. č. XX a falošný vodičský preukaz č. P. XXXXXX na meno T. Q., nar. XX. T. XXXX, trvale bytom Q. - C., ul. B. T. D. č. XX v úmysle použiť ich ako pravé, pričom uvedené doklady boli nájdené pri kontrole osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia e. č. R.-XXX R. pri vstupe na územie Slovenskej republiky v colnom priestore hraničného priechodu Brodské 2, pričom znaleckým skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava bolo zistené, že ide o falzifikáty vyhotovené na inom nosnom podklade s odlišnými materiálmi a odlišným spôsobom ako originály, pričom ochranné prvky buď chýbali alebo boli imitované.

Za to mu bol v zmysle §§ 172 ods. 3, 41 ods. 2, 39 ods. 1, 3 písm. b/, 48 ods. 4, 58 ods. 3, 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedenásť rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, trest prepadnutia majetku a ochranný dohľad na dva roky.

Proti rozsudku podal obvinený a krajský prokurátor odvolanie, ktoré podľa § 319 Tr. por. Krajský súd v Trnave zamietol uznesením z 19. septembra 2013, sp. zn. 6 To 57/2013.

Obvinený podal dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a g/ Tr. por.

Dovolací dôvod v zmysle písm. c/ videl v tom, že vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Skalici 4. mája 2012 v prípravnom konaní, ČVS: ORP-103/OVK-SI-2012 podal faxovú žiadosť o ustanovenie obhajcu Okresnému súdu Trnava pre obvineného a L. L.. Vyšetrovateľ spísal úradný záznam, v zmysle ktorého bol 4. mája 2012 ustanovený obhajca Imrich Hrebíček a L. Dušan Grman a záznam o vyznení obhajcov o ustanovení a o tom, že toho istého dňa o 17.00 hod budú na OR PZ v Senici vykonané výsluchy. Obhajcovia sa z účasti na úkone ospravedlnili. Výsluch dovolateľa v konaní o vzatí do väzby sa uskutočnil 6. mája 2012 o 10.00 hod, na Okresnom súde v Trnave. V zápisnici sp. zn. 0Tp/34/1012 sudca pre prípravné konanie konštatuje, že Hrebíček (upovedomený o termíne výsluchu o 8.45 hod tohto dňa), neprítomnosť ospravedlnil. Opatrením súdu, sp. zn. Tp/34/2012 z 8. júna 2012 bolo zrušené ustanovenie obhajcu, z dôvodu splnomocnenia Evy Bubniakovej. Súd uznesením 24. marca 2015, sp. zn. 6T 15/2013, obhajcovi v zmysle § 553 ods. 2 Tr. por. nepriznal náhradu odmeny za poskytovanie právnych služieb, lebo od ustanovenia 6. mája do 8. júna 2012 nevykonával prvú poradu a neoboznámil sa so spisom. Výhláška okrem prevzatia obhajoby predpokladá aj vykonanie úkonu smerujúceho k oboznámeniu sa s okolnosťami, ktoré sú predmetom obhajoby, samotné prevzatie opatrenia nepostačuje. Nedošlo tak k ustanoveniu obhajcu podľa § 40 ods. 1 Tr. por., i keď sa jednalo o nutnú obhajobu v prípravnom konaní. Dovolací dôvod v zmysle písm. g/ založil na porušení procesných ustanovení o oznamovaní uznesenia podľa § 179 Tr. por. vo vzťahu k pribratiu KEÚ PZ na podanie znaleckých posudkov. Vyšetrovateľ postupom v zmysle § 143 ods. 1 Tr. por. pribral do konania ústav na vypracovanie znaleckých posudkov z odboru kriminalistika, odvetvie chémia a biológia. Vyšetrovateľka PPZ, národnej kriminálnej agentúry, protizločineckej jednotky, Expozitúra Bratislava v trestnej veci, ČVS: PPZ-121/NKA-PZ-BA-2012, podľa § 142 ods. 1 Tr. por. pribrala ústav na vypracovanie posudku z odboru kriminalistická daktyloskopia. Uznesenia podľa §§ 142 ods. 1, 143 ods. 1 neboli oznámené v zmysle § 179 Tr. por. L., ani obhajcovi, čo je zrejmé z odpovede súdu na žiadosť o

poskytnutie informácií a kópie evidenčnej karty prijatej korešpondencie obvineného. Znemožnené tým bolo i právo na podanie sťažnosti. Uznesením Krajského súdu v Trnave 19. septembra 2013, sp. zn. 6 To 57/2013, došlo k porušeniu procesných ustanovení § 317 ods. 1, 2 Tr. por. v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu. Apelačný súd nepreskúmal prvostupňový rozsudok v celom rozsahu, zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov o vine a treste a výrokov majúcich v nich podklad, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Poukázal výlučne na jeho odôvodnenie. Nezaoberal sa konkrétnymi výrokmi rozhodnutia. Dovolateľ bol zneužitý na páchanie trestnej činnosti a uvedenie do stavu riskovania. Podľa rozhodovacej činnosti ústavného súdu odvolací súd nemôže o odvolaní rozhodnúť v celku, musí sa vyjadriť ku každému bodu odvolania konkrétne. Namietal nedostatok procesného poučenia, keď až po vyhlásení o vine vo vzťahu k bodu 1/ obžaloby bol poučený, že je neodvolateľné a nenapadnuteľné okrem dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a o následku vyhlásenia podľa § 257 ods. 8 Tr. por. Drogová trestná činnosť bola čiastkovým skutkom organizovanej skupiny Vietnamských občanov, spolčených za účelom páchania obzvlášť závažnej drogovej trestnej činnosti v Českej republike a Slovenskej republike. Dovolateľ usvedčil dôležitejších členov skupiny s tým, že spolupráca bude zohľadnená zastavením trestného stíhania spolupracujúceho obvineného. Vyšetrovateľom bolo za ten istý skutok vedené spoločné konanie, ČVS: PPZ-120/NKA-PZ-BA-2013, v ktorom bol spolu s R. F. W., L. R. A., C. W. J. stíhaný za obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, 2 písm. c/ Tr. zák., W., R. a J. aj v zmysle § 172 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. Vyšetrovateľ uznesením, ČVS: PPZ-120/NKA-PZ-BA-2012 zo 16. augusta 2013 rozhodol o vylúčení trestnej veci dovolateľa na samostatné konanie (ČVS: PPZ-761/NKA-PZ-BA-2013). Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava bol 16. septembra 2013 predložený vylúčený vyšetrovací spis s návrhom na podmienkové zastavenie trestného stíhania spolupracujúceho obvineného, na základe ktorého v zmysle § 218 ods. 1 Tr. por. podmienkovo zastavila trestné stíhanie a určila skúšobnú dobu päť rokov s uložením povinností. Zohľadnila priznanie, postoj, spoluprácu obvineného, ktorou prispel k odhalieniu činu, s prihliadnutím na postavenie L. v skupine. Išlo o totožnú vec, kde bol 19. septembra 2013 uznesením odvolacieho súdu potvrdený trest odňatia slobody 11 rokov a 18. septembra 2013 prokurátorka podmienkovo zastavila trestné stíhanie. Žiadal vysloviť, že rozsudkom okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu bol porušený zákon a konaním, ktoré rozsudku predchádzalo v ustanoveniach §§ 40 ods. 1, 179 ods. 1, 185, 257 ods. 5, 8, 317 ods. 1, 2 Tr. por. v neprospech obvineného, zrušiť rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu a vec vrátiť na nové rozhodnutie a prejednanie a podľa § 380 ods. 4 Tr. por. prerušiť výkon trestu odňatia slobody.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave považoval argumentáciu dovolateľa za neopodstatnenú. L. mal v priebehu celého prípravného a súdneho konania ustanoveného aj zvoleného obhajcu. Bubniaková sa zúčastňovala úkonov trestného konania, dohliadala na uplatňovanie jeho práv. Nedošlo tak k zásadnému porušeniu práva na obhajobu. K dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. uviedol, že obvinený bol v priebehu hlavného pojednávania, za účasti obhajkyne poučený v súlade s § 257 Tr. por., na základe čoho urobil vyhlásenie o vine. Súd následne vyhlásenie obvineného prijal a poučil ho, že dokazovanie sa v rozsahu priznania nevykoná. Navrhol dovolanie odmietnuť.

Dovolateľ vo vyjadrení k stanovisku prokurátora zotrval na názore, že jeho právo na obhajobu v prípravnom konaní zásadne porušené bolo, spôsobom prezentovaným v dovolaní a zdôraznil pasivitu ustanoveného obhajcu v dotknutom štádiu prípravného konania. Poukázal i na porušenie ustanovení zakladajúcich dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmaním zistil, že dovolanie proti napadnutému právoplatnému rozhodnutiu je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a na zákonom určenom mieste (§§ 368 ods.1, 2 písm. h/, 369 ods. 2 písm. b/, 370 ods. 1, 3, 566 ods. 3 Tr. por.). Splňa podmienky podľa § 373 ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je dôvod na postup v zmysle § 382 písm. a/, b/, d/, e/ ani f/ Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť

ako prejavu stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Je určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok s potrebou ich odstrániť. Dovolací súd je pri náprave nedostatkov v zásade až poslednou inštanciou, čo znamená, že ich preskúmava, až po preskúvaní odvolacím súdom a neboli napravené, prípadne ním boli spôsobené. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky [§371 ods. 1 (veta prvá) Tr. por. a contrario, pokiaľ nejde o zákonné výnimky uvedené v tomto ustanovení] a povinnosť namietat' niektoré dovolacie dôvody najneskôr v odvolacom konaní (citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por.).

Cieľom ustanovenia § 371 ods. 4 Tr. por. je predísť tomu, aby konanie dovolacie slúžilo ako možnosť namietat' stále nové nedostatky, ktoré mohli byť zhojené už v konaní pred súdom nižšieho stupňa. Zákonodarcu v tejto súvislosti zrejme predpokladal, že pokiaľ bol dovolateľovi namietaný nedostatok známy už v pôvodnom konaní a tento sa ho nesnažil odstrániť pri prvej možnej príležitosti, nejde o chybu tak závažnú, aby ju bolo potrebné preskúmať v dovolacom konaní a v konečnom dôsledku by mohlo ísť len o špekuláciu dovolateľa smerujúcu k predĺženiu celého konania.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Zásada „právo na obhajobu“ vyjadruje požiadavku, aby v trestnom procese bola zaručená ochrana práv a záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, a je teda nevyhnutým prostriedkom úspešného výkonu súdnictva smerom k ochrane základných práv a slobôd. Jej legislatívne vyjadrenie a reálne zabezpečenie svedčí v podstate nielen o stupni demokracie v trestnom procese daného štátu, ale jej realizácia v čo najširšom meradle je vo svojej podstate nielen v záujme osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ale v záujme celej spoločnosti, pretože toto právo neplynie len z ochrany práv jednotlivca, ale aj zo záujmu štátu na zistenie pravdy. Právo na obhajobu sa zaručuje ako základné právo fyzickej osoby, ktoré podlieha všetkým pravidlám uznávaným pri ochrane základných práv a slobôd, a možno ho vnímať aj ako prostriedok nastoľujúci spravodlivú rovnováhu medzi verejnými záujmami, ktoré sú predmetom ústavnej ochrany.

Konštantná judikatúra právo na obhajobu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo o sebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť tento dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby.

Dovolateľ odôvodnil dovolací dôvod rôznymi procesnými pochybeniami orgánov činných v trestnom konaní a okresného súdu, ktorých výsledkom bolo vykonanie výsluchu 4. mája 2012 vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva PZ v Skalici a 6. mája 2012 sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava pri rozhodovaní o väzbe, za neprítomnosti ustanoveného obhajcu, napriek povinnej obhajobe, nesprávnosť poučenia o následkoch vyhlásenia o vine zakotvených v § 257 ods. 2, 5 a 8 Tr. por. Dovolací súd sa nimi vzhľadom na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por. nezaoberal, pretože tieto skutočnosti boli dovolateľovi známe v pôvodnom konaní a neuplatnil ich najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

L. namietal porušenie procesných ustanovení v zmysle § 317 ods. 1, 2 Tr. por., v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu, spočívajúce v tom, že krajský súd o odvolaniach rozhodol výlučne vcelku, nezaoberal sa konkrétnymi výrokmí rozhodnutia a osvojil si závery prvostupňového súdu.

Dovolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že podľa konštatácie odvolacieho súdu, obvinený odvolanie založil na tom, že trestnú činnosť neorganizoval, nemenil úradné doklady ako sa uvádza v bode 2/ a nemal úmysel použiť ich ako pravé. Skupinu organizovali Vietnamci, ktorí sú na slobode a on bol zmanipulovaný. Proti prvostupňovému rozsudku podal odvolanie v neprospech dovolateľa aj prokurátor. Odvolací súd rozhodnutie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a vyvodil z neho správne skutkové i právne závery. Výslovil správnosť výrokov o trestoch a ochrannom opatrení. Uznal za zákona zodpovedajúcu aplikáciu § 39 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák., zohľadniac dôkaznú situáciu, osobu dovolateľa a okolnosti prípadu. Trestná činnosť mu bola preukázaná po objektívnej i subjektívnej stránke. Zaujal názor o nespornej skutočnosti, že L. bol zneužitý na páchanie trestnej činnosti a uvádzaný do stavu maximálneho riskovania, a v plnom rozsahu si osvojil rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Odhladiac od toho, že v rámci dovolania nie je možné napadnúť len samotné odôvodnenie (§ 371 ods. 7 Tr. por.), považuje najvyšší súd za dôležité na margo vyjadreného poznamenať, že súčasťou práva na spravodlivý proces je nepochybne i právo obvineného na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Na druhej strane nie je možné uvedené právo vykladať tak, že zaručuje právo obvineného na také rozhodnutie súdu, ktoré zodpovedá jeho predstavám.

Ústavný súd vo viacerých rozhodnutiach uvádza, že toto právo nespočíva v tom, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Odpoveď treba dať iba na argumenty, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie, ktoré zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, preskúmaného v odvolacom konaní. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo obvineného na spravodlivé súdne konanie. O porušenie práva pritom nejde ani v tom prípade, ak odvolací súd v rámci odôvodnenia rozhodnutia poukáže na dôvody uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa (ktorého odôvodnenie je dostatočné). V dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne právne závery súdu prvého stupňa.

Rovnako potom ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje (ďalej len „ESLP“), aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (rozsudok vo veci Van de Hurk proti Holandsku z 19. apríla 1994, č. 16034/90, § 61), keď sa zároveň zdôrazňuje, že právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia nie je absolútne. Otázku, či si súd splnil predmetnú povinnosť, vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, je treba vždy posúdiť na základe konkrétnych okolností prípadu. Je pritom vhodné vziať do úvahy či argument, na ktorý súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nedal odpoveď, je relevantný pre daný prípad a či mohol mať vplyv na výsledok konania (rozsudok vo veci Luka proti Rumunsku z 21. júla 2009, č. 34197/02, § 56). ESLP sa zaoberá dostatočnosťou odôvodnenia predovšetkým vo vzťahu k určitému špecifickému argumentu, uplatnenému sťažovateľom v opravnom prostriedku (neskúma všeobecne, či odôvodnenie rozhodnutia bolo dostatočne podrobné alebo naopak).

S poukazom na to dovolací súd neakceptoval námietku dovolateľa o nedostatku odôvodnenia rozhodnutia apelačného súdu v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por., lebo odvolanie založil na tom, že podstatnou mierou prispel k odhaleniu zločineckej skupiny a žiadal zníženie trestu, s ktorými skutočnosťami sa dostatočne zaoberal prvostupňový súd pri ukladaní trestu podľa ustanovení o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák.

Dovolací dôvod v intenciách písm. c/ ods. 1 § 371 Tr. por. na podklade vyjadreného je zjavne neprítomný.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Nezákonnosť vykonania dôkazov L. založil na nedoručení uznesení o pribratí Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru na podanie znaleckých posudkov týkajúcich sa skutku 1/ orgánmi činnými v trestnom konaní v zmysle §§ 142 ods. 1, 143 ods. 1 Tr. por. s následkom porušenia ustanovení o oznamovaní uznesenia podľa § 179 Tr. por. Dovolací súd upriamuje pozornosť na to, že prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní 21. marca 2013 prijal vyhlásenie obvineného, že sa v intenciách § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. cíti byť vinný zo skutku 1/ s následkom neodvolateľnosti vyhlásenia a nenapadnuteľnosťou rozhodnutia odvolaním ani dovolaním okrem dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zo spisu je tiež zrejmé, že dovolateľ porušenie citovaných ustanovení ani nenamietal v odvolaní, i keď mu tieto skutočnosti boli známe už v pôvodnom konaní, pretože 12. februára 2013 mal možnosť preštudovať vyšetrovací spis v zmysle § 208 ods. 1 Tr. por. S poukazom na vyjadrené, sa dovolací súd namietanými procesnými pochybeniami nezaoberal.

Dovolateľ namietal i neprimeranosť uloženého trestu, lebo podľa jeho názoru za totožný skutok v spoločnom konaní s osobami R. F. W., L. R. A., C. H., C. W. J. ČVS: PPZ-120/NKA-PZ-BA-2012, z ktorého bola jeho trestná vec vylúčená na samostatné konanie (ČVS:PPZ-761/NKA-PZ-BA-2013), prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave 18. septembra 2013, sp. zn. 2 Kv 20/18-3, postupom upraveným v § 218 ods. 2 Tr. por. voči nemu ako spolupracujúcemu obvinenému, podmienne zastavila trestné stíhanie.

Najvyšší súd v prvom rade zdôrazňuje, že v súvislosti s dovolacím prieskumom výroku o treste dôvodnosť dovolania zakladá uloženie trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo takého druhu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa (§ 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.). Takéto pochybenie súdov pri ukladaní trestu L. v dovolaní ani nenamietal, preto sa dovolací súd zákonnosťou a správnosťou uloženého trestu nezaoberal.

Z obsahu uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, ČVS: PPZ-120/NKA-PZ-BA-2012 z 3. januára 2013 je zrejmé, že bolo vedené proti obvineným 1/ R. F. W., 2/ H. C. a 3/ L. ako členom organizovanej skupiny zameranej na obchod a nakladanie s omamnými látkami pre skutok, ktorý vyšetrovateľ kvalifikoval podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/ a d/, 2 písm. c/ Tr. zák. tak, že

horeuvedené osoby ako členovia organizovanej skupiny minimálne od presne nezisteného dňa mesiaca marec 2011 až doposiaľ v Q. na M. ul. č. X a ďalších bližšie nezistených miestach v rámci Bratislavy a jej okolia, ako aj v Českej republike, najmä pri OC Chodov v Praha 4 - Chodov, ul. Rozptylská č. 232/19, a na iných presne nestotožnených miestach v Slovenskej a Českej republike, organizujú v spolupráci s ďalšími doposiaľ nezistenými osobami z prostredia vietnamskej komunity žijúcej a najmä podnikateľsky pôsobiacej v Českej a Slovenskej republike, a tiež s osobami slovenskej a českej národnosti, obchod s vypestovanou a spracovanou, vysušenou marihuanou, a to tým spôsobom, že túto po predchádzajúcej dohode nakladajú v Českej republike a prostredníctvom kuriérov prevážajú na územie Slovenskej republiky, kde sčasti dochádza k jej ďalšej distribúcii a predaju a časť takto získanej marihuany sa prostredníctvom kuriéra ďalej preváža na základe inštrukcií vyššie obvinených ďalej do Maďarska a Rakúska, kde sa doručuje ďalším osobám zaoberajúcim sa jej predajom a distribúciou na území týchto štátov,

1/ obv. R. F. W. ako hlavný organizátor riadi, organizuje a spolufinancuje činnosti v súvislosti s pestovaním, spracovaním, prechovávaním rastlín rodu *Canabis*, ako aj následné obchodovanie s vypestovanou a spracovanou marihuanou, ktoré následne preváža a distribuuje prostredníctvom kuriérov z územia Českej republiky na Slovensko a ďalej do susedných štátov, najmä do Rakúska a Maďarska. Pri tejto trestnej činnosti je v priamom kontakte s obvineným H. C.-om, s ktorým úzko spolupracuje pri uvedenej trestnej činnosti, najmä pri organizácii samotného prevozu marihuany prostredníctvom kuriérov na územie Slovenska, s presahom do susedných štátov, ako je vyššie uvedené,

2/ obv. H. C. je v priamom kontakte s obvineným R. F. W., ktorý sa striedavo zdržiava na území Českej a Slovenskej republiky, spoluorganizuje a spolufinancuje drogovú trestnú činnosť, podieľa sa na

organizácii samotných prevozov drog na územie SR, na prechovávaní a následnom predaji a distribúcii marihuany najmä tým, že priamo na základe pokynov obv. R. F. W.-a riadi kuriérov a taktiež zabezpečuje ďalšie činnosti súvisiace s realizáciou prevozov vypestovanej a spracovanej marihuany, ako aj ďalšieho predaja a distribúcie v rámci územia SR s presahom do susedných štátov najmä do Rakúska a Maďarska,

3/ obv. J. L., vykonával úlohy kuriéra vypestovanej a spracovanej marihuany. Na základe pokynov a inštrukcií obvinených R. F. W.-a a obv. H. C. opakovanne realizoval prevozy vypestovanej a spracovanej marihuany z Českej republiky na územie Slovenskej republiky a ďalej do Maďarska a Rakúska, ďalším osobám, ktoré sa taktiež zaoberajú predajom a distribúciou rastlín rodu Cannabis, pričom tieto sú zaradené v zmysle zákona NR SR 138/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do I. skupiny omamných látok.

Obvinený v spoločnom konaní významnou mierou prispel k odhaleniu trestnej činnosti a jej páchatel'ov, čo zohľadnil prvostupňový súd pri ukladaní trestu aplikáciou mimoriadne zmiernovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. v posudzovanej veci. Spoluprácu obvineného pri odhaľovaní spoločnej drogovej trestnej činnosti zohľadnila v zmienenom konaní aj krajská prokurátorka.

Podľa § 122 ods. 13, veta prvá Tr. zák. ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207.

Pokiaľ ide o otázku totožnosti skutku treba pripomenúť, že v intenciách citovaného ustanovenia Trestného zákona je konanie obvineného od 4. mája 2012 do 3. januára 2013 (ČVS: PPZ-120/NKA-PZ-BA-2012) evidentne novým skutkom, stíhanie aj ktorého bolo napokon podmiennečne zastavené 18. septembra 2013 s právoplatnosťou 1. októbra 2013. Pre skutok z 3. mája 2012, ktorý je predmetom dovolacieho konania, bolo L. vznesené obvinenie už 4. mája 2012. Nemôže ísť preto o totožnosť skutku ako sa mylne domnieva dovolateľ.

Najvyšší súd na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol, lebo námietky neuplatnil procesne účinným spôsobom v zmysle § 371 ods. 4 Tr. por. a dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a g/ Tr. por. neboli naplnené.

L. v dovolaní žiadal rozhodnúť aj o prerušení výkonu trestu.

Podľa Tr. por.

§ 380 ods. 4 minister spravodlivosti alebo generálny prokurátor môže výkon rozhodnutia, proti ktorému podal dovolanie, odložiť alebo prerušiť až do rozhodnutia. Po podaní dovolania môže tak urobiť aj dovolací súd.

§ 378 Tr. por. dovolanie a predložené spisy predbežne preskúma predseda senátu dovolacieho súdu.

Prieskumom po podaní dovolania nezistil dovolací súd potrebu fakultatívnej možnosti prerušiť výkon trestu obvinenému. Vzhľadom na následné zistenie neprítomnosti dovolacích dôvodov najvyšší súd sa procesným návrhom na prerušenie výkonu trestu ani nemohol zaoberať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.